

אהל

זה קצת טראגי

מה היה קורה אילו הופיעה שמועה כי היטלר לא מת וכי הוא מתכנן לשוב ולכבוש את העולם? אנשים בודאי היו מתייחסים לדבר כיהא לטרדינה רצינית. כך בודאי התייחסו אנשים לשמועות שהופצו בזמנו כי נאפוליון לא מת בסנט-הלנה, אלא ישב באמריקה והתכוון למסעי-כיבושים חדש.

כך, כנראה, התייחס גם גיאורג קיור לכל העניין. על כן כתב הוא טראגי-קומדיה. אלא שמאו עברו שנים רבות. הטרדינה והרצינות של המצב נעלמו ואילו הקומדיה אינה מספיקה לקיים הצגה של קרוב ל-שעתיים.

מאיר מרגלית, אשר ותקו על קרשי הבמה מהבטא בכל תנועה, משחק את תפקידו של שחקן-יחנך המשחק את תפקידו של נפוליאון, כדי לסחוט כספים משמחה צחובל, ברוח צרפתי המתגורר באמריקה ואשר אהבתו לקיסר המודח מסנוורת את עיניו לכל דבר אחר.

מרגלית זוכה לכסף, מקבל בתוספת את ידה של בת הברון, טלילה בן-זכאי. אולם בעוד נשאר הכסף בכיסו נשאר הבת בבית אביה, כשכבר אין לו כסף יותר. שותפיו של מרגלית לרמאות, יעקב כנעני בעל המבטא היידי-מדי ויהודה גבאי מספקים את החלק הקומי שבטרדינה. עזרות להם: נערוניהם אלישבע מיכאלי ועליזה עולש.

אם לדון לפי כמה דוגמאות הצחוק שניתנו לצופים, הרי היה זה קצת טראגי כי מטרדינה קומדיה זו לא עשו קומדיה.

מסך

דיפלומטיה בחרוזים

משרד החוץ מינה שניים מפקידיו למשרת מזכיר ראשון ושני בצירות החדשה בארץ פנטומוסה. הוא גם חיבב את הדיפלומטים הטרריים להיות נשואים ובעלי שם עברי ונתן בכך את החומר לבוק-גונדה (קומדיה) של יצחק שנער אל"ף ובי"ת... כי, כפי שאפשר היה לצפות, יש למזכיר אל"ף שם עברי (מהיטוב) ואין לו אשה, ולמזכיר בי"ת יש אשה, אך אין שם עברי.

אחר כמה סיבוכים משעממים בוחר לו מזכיר בי"ת שם עברי (כייטוב) ומזכיר אל"ף, הבורר בין בלונדיות, שחרחרת לחי מת-שיער ביישגית, שם קץ לרוחותיו בעזרת חומת-השיער המתגלגלת כלא-כל-כך ביישגית. אך הגורל מתאכזב לאל"ף ולבי"ת, מביא להפיכה בארץ פנטומוסה המסתפפת למדינה בה כבר קיימת צירות ישראלית. התוצאה: אל"ף ובי"ת חוזרים למעמדם הטרומדיפולומטי והבוקיגונדה החרונית מגיעה לקצה מאה דקות אחר התחלתה.

ראיית הנולד. לא לחנם דחו הביטוח הקאמרי והאזרח את מחזהו של שגור. אם כי שגור (הידוע יותר בשמו הראשון, שנברג) הוא מתרגם-אמן שוכה בפרס רופין ובפרס טשרניחובסקי על עשרות חרוזים, הרי אינו כותב מחזות רבי-יכולת.

טיבו הירוד של המחזה לא מנעה את להקת החובבים הירושלמית, מסד, מלקבלו להצגה. מסד גייס 24 מבין 40 חברי הלהקה (ביניהם: פרקליט-המדינה קולין גלקמן) לביצוע אל"ף ובי"ת ביום הולדתו ה-49 של שגור, וה-ראשון של מסד, במוצאי השבת האחרון. חברי הלהקה (ובמיוחד: החברות) עשו כ-מיטב יכולתם להתגבר על החומר הקלוש, הוכיחו התקומות ניכרת אחר הצגות שלושת המחזות אותם בוצעו משך השנה הראשונה לקיום מסד.

לריענון הביצוע תרמה להקת שבע רקדיניות, פיות המשרת, של הכוריאוגרפית אלוה דובלון, שרגליהן המונעות על רקע המוסיקה המצויינת של גרעון אלמגור (אחי הבמאי, שארישוב אולסבנגר) השכיחו במעט את חרוזיו הכושלים של שגור. הקהל הירושלמי לו צפויה בעוד שבוע הצגה נוספת של אל"ף ובי"ת באולם 670 הכסאות של בניין ימקא ודאי יבכר למלאם בעוד שלושה ארבעה חודשים כאשר מסד יציג את הקומדיה של מוליר - מטיה-הפרסוניאק, בעיבודו התחילו חברי-מסד, מתוך ראיית-הנולד, ל-מחרת הצגת הבכורה של אל"ף ובי"ת.

* נפוליאון בניו-אורליאנס, עברית יצחק שנער, הבמאי משה הלוי, הצייר יוסף קארל, מוצג עתידית בתיאטרון אוהל. ** אל"ף ובי"ת, בוקיגונדה בשלוש מערכות. ההצגה, בתיאטרון הירושלמי מסך: שאר-ישוב אולסבנגר הכוריאוגרפיה: אלה דוב-לון, המוסיקה: גרעון אלמגור.

הנמר ועלב

השבוע, עם פרוץ ההפיכה במצרים, נזכרה ארצות ישראלית בדברי **אניראן כיוואן**, מנהיג השמאל הבריטי, בשעת ביקורו האחרון בישראל: "התרשמתי מן האנשים ה'עומדים בראש מצריים, אבל הם כולם חוב' בימ, חסרי נסיון פוליטי אמיתי. האיש החזק ביניהם הוא **גמאל עבר אל-נאסר**, אבל המוח הפוליטי היחיד הוא **סלאח סאלם** (ראה רפורטג'ה).

אחד מבני-המזל שחזו את ההפיכה המצ'רית מראש היה סופר הארץ **מיינר שיק**, הממושקף ושחור-הזקן, שהעמיק חקר במח' זותיו של **ווייאם שקספיר**, יוליוס קיסר ומאקבת, הגיע למסקנה שלפי השקפת שקס'פיר צריך משטרו של נגיב להתמוטט בימים הקרובים ביותר, כי כל הרוזנים נופלים ב' שיא שלטונם. נבואת שקספיר-שיף נתקיימה (לפחות זמנית), אף על פי שהעורך הספרותי של הארץ מחק את חלק-המאמר, בו דן מיינר שיף בנגיב.

פחות מזל היה לפרשן ידיעות אחרונות, שכינה את גמאל עבר אל-נאסר בשם "הנמר השחור", העליב בזה את זכר מפקדו של גמאל, **סעיד טאהא**, המפקד הכושי של כיס-פאלוגיה, שהיה בעל תואר זה.

סופר ישראלי שהרבה לכתוב על הקרבות בסביבות כיס-פאלוגיה, **יאנא** (דרך גבר) **מוסילונן**, קצין-העתונות לשעבר של משט' רח' ישראל, חובב הבגדים החומים, היה מרוצה מאד: בשעת הרצאה שהוא ערך ביפו, ניגשה אליו ילדה מהוממת, ביקשה ממנו חתימה, הראתה לו חיבור עליה. סוף פסוק: "השבוע הופיע מוסיגנון לפני כחה של בני (ובנות) 10 במנשיה, הרצה להם על חסמבה.

סופרת ישראלית אחרת שהרבתה לכתוב בשביל ילדים, **ברכה הכהן**, אשתו (השנייה) של הצייר (הראשון) של ישראל בכורמה, **דוד הכהן**, החליטה לא לנטוש את אהובת-נעוריה והעתונות, החלה מפרסמת רשימות בדבר ילדיהם, תחת שם-העט דבורה בת ישראל. כן תרת רשימתה הראשונה: סוף סוף ראיתי פיל!

המזכיר הכריז מלחמה

כאשר עבר ירושלימה שר-החוץ וראש-הממשלה, **משה שרת**, נאלץ להחליף את כל צוות-האנשים שעבדו בביתו, ברמת-גן: נהגו האישי, גרעון, איש המתלקה הגרמנית של הפלמ"ח, הערף להשאיר בתל-אביב, לקבל מספר ירוק למוניח; סוכנת הבית, ברכה, אלמנה בת חמישים, זכתה למצוא שי"ד עברה לגור בבית בעלה החדש, גבאי ב' בית-כנסת בגבעתיים; גנן-הבית נשאר לספל בגן, שעבר לידי השגרירות האיסלקית.

לאחר שפרש ב. גיי, מתגנן-העישון, קודמו של שרת, מראשות-הממשלה, הכריז מו"כיר-הממשלה, **זאב שרף**, שהמלחמה ב'סגירות תימשך, קבע בהצעת התקנון לשי"ד בות-הממשלה סעיף המבקש מן השרים להי' מנע מעישון בשעת הישיבות.

אחד המשתתפים בישיבות-הממשלה שיש' בלו כתוצאה מסעיף זה, **ישראל רוקח**, שר-הפנים הישראלי, מאס בהתערבות המת' מדת של הוועד-הפועל של הצ"כ בכל הח' לטותיו, תלה עצמו באילן גדול, הוכיר לחב' ריו למפלגה: גם צירציל אינו מקבל הוראות ממפלגתו על כל צעד שהוא עושה. חברו של רוקח לממשלה, שר האוצר, **לוי אשכול**, לא חשש מפני כל בקורת והתער' בות, שעה שנשאל על ידי עתונאים כיצד יג' בה השנה משרדו את מס' ההכנסה. אמר הוא בחיוך: "האנשים מתקשים להיפרד מכספם. נשתדל להקל עליהם לעשות זאת."

ארצות אחרת, רגישה יותר לביקורת, הי' תה כוכבת-הקולנוע ההוליוודית ואלופת ה'שחייה, **אסתר וויליאמס**, חטובת הגיזרה, לובשת בגדי-הים, שנפגעה קשות מדברי ה'עתונאית ההוליוודית הוותיקה, **לואלה פארסונס**. אמרה לואלה: "היא טובה רק בשעה שהיא רטובה."

אמנית אמריקאית אחרת שהתפרסמה בזמ'נו בשינוי מינה והפיכתה לאשה, **כריסטינה (ג'ורג'ה) וורנגסן** התמירה, בעלת קול הסופרानו החדש, נתקלה בקיר אטום, כאשר רצתה לשר במודוני-לילה, במדינת-מאסא'צ'וסטס, ארצות-הברית. טענו השלטונות: "הופעת יצור כזה על במה עלולה להשחית את הנוער שלנו."

כאשר חברה למקצוע של יורגנסן, הזמר הישראלי הגברי, **ישראל יצחקי**, בעל ה'עניינים המתגלגלות והשפם המהוקצע, עסק בהקלטת שיר חדש, נפל המיקרופון. האמן מיהר אל המכשיר, בוק אותו מכל צד, נוכח שהוא לא נשבר, אמר במחזות את הזיעה מעל מצחו: "יש אלוהים בשמים!"

Advertisement for Bit Hologs Hospital. Features a logo with a triangle and the text 'בית חולים HOSPITAL'. Below it is a large stylized number '61' and the text 'בקשת ובבטחון מחליק על פני הכביש הצמיג הגמיש והמוצק מתוצרת ג'נרל' (Request and safety on the road with the flexible and solid rubber tires from General).

Advertisement for 'Yotam' (יזמן) featuring a drawing of a hand holding a flower. Text includes 'קודם לידים' (Before Birth) and 'כל יד משנת מוצר יופי זה' (Every hand from this year's product is beauty).

Advertisement for 'Rokh' (רוקח) featuring a drawing of a woman's face. Text includes 'הרוקח טבציניק מוריד כתמי השמש ומבהיר את עור הפנים המפויז' (Rokh Tsvitsinik removes sun spots and brightens the skin) and 'ת"א, רח' מלך גיורג' 54' (Tel Aviv, King George St 54).

Advertisement for 'Gvinit Kavshim Tenuva' (גבינת כבשים תנובה) featuring a logo with a cow and the text 'גבינת כבשים תנובה (ברינזה) עשירה בשומן וחלבון' (Rich in fat and protein). Price: 'הסחיר לצרכן: 1 ק"ג - 1.600 ל"י'.

Advertisement for 'Amkitha' (אמכטיה) featuring a drawing of a hand holding a flower. Text includes 'או מקלחת? זו שאלה של טעם, הרגל ואפשרות כאחד. אך בזאת הכל תמימי דעים - תהנה יותר מהמקלחת או האמבט? יה אם שתמש ב'בת-שמן' סבון הרחצה המשובח של 'שמן'.

Advertisement for 'Lilמוד לרקוד?' (ללמוד לרקוד?) featuring a drawing of a hand holding a flower. Text includes 'אצל הנס גוט' (At Hans Gut) and 'תל-אביב, רח' בן-יהודה 64' (Tel Aviv, Ben-Yehuda St 64).

Advertisement for 'Rokh' (רוקח) featuring a drawing of a woman's face. Text includes 'הרוקח טבציניק מוריד כתמי השמש ומבהיר את עור הפנים המפויז' (Rokh Tsvitsinik removes sun spots and brightens the skin) and 'ת"א, רח' מלך גיורג' 54' (Tel Aviv, King George St 54).